

Когато едно привраб от Замина твърдо замислено, кър се вдигне и отиде
5-в едни сина ракияца — и даде, даде пак се върна на патица си;
твърдо топло му вдигне, а тук още прокивтих немалко бранеше над
цето му и козар пак-посидзаста, се видяхме някои си помисли
целива и цукаше някои си славки звук...

И най-расно се мислеше тоя да не мисли за "неиздържаността" на расно превръщане мисловен на "Законовицата", най-расно четише "Спанголт", "Грандвела и Цингмюра" — то вилки, каре се бяха съставили заговор против него и вилки да го замислят — то разбраха и вилки да го развешат — развешава го... и когато накрая нова мисъл, тоя графия басорни си бяха св. превърдени накрая се кресе и вилки да се развешава.

Григорий порива на нашия уред приятелъ Боян Вас-
миранъ ^{за нецарствие} (отъ този южния стражар, който нещипосриво крадеше през
бачинствъ на идеалитъ ^{и нецарствително надхвърляше границите} му, така че то нашия уредъ прегригъ, баи ли
то, неспително да се доверимъ до предоредителъ, кажи се воеме да го
не притеме да ~~Нощенъ~~ Лайдутигъ и да го откопа въ "Върнеца".

Но сфериците най-после затупи чакурка си и едни на едни сри-
че бр. 20-рокската димска и нашия, което придрив се натиснали както на
блещаването и дър, сребри и прозорците си надредва да гни с димното
звучи, да види с димно поглед и усмивка...

Но, уви, велико гонимие Ваше напрамо, Милуно, милуно
срсно от мисрото си Ваш Мисото и не видѣ, какъ нѣколку него-
ли приидри - едно мисашии го кабурафа и почнава да го по-
заврѣти, и свършето не се с' вичебни.

ОГНЕ!
Градски

Израков се свѣдѣи и тѣмъ какъ дѣлалъ се

В Г Н С
Градски
архив
ф.
оп.
№